

۱۱۴ - ای صدر منشرح بذکر الله

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۴ - ای صدر منشرح بذکر الله

ای صدر منشرح بذکر الله، این عالم امکان ظلمتگاه غموم و هموم جسمانی و روحانی و تنگای محنت و مشقت عنصری و وجدانیست صحرای دلگشایش بجن بجن است و ریاض جانفزایش اسفل سافلین شهد شیرینش حنظل و سمّ عظیمست و دریاق اعظمش زهر بی مثل و نظیر حلاوت نوشش سمیت نیش است و صباحیت رویش زشتی رخسار و جبین عزّت بی پایش ذلت پایدار است و ثروت بی پایش فقر و مسکنت بیشمار. لکن از افق این امکان آفتاب انوری طالع و از مشرق این اکوان نیر اعظمی لائح که ظلمت شدیدش را مبدل بصبح امید نماید و طوفان اعظمش را راحت بی بدیل سمّ ناقعش را شهد فائق کند و زهر قاتلش را ثمره نخل باسق نماید محنت شدیدش را راحت جان نماید و آلام عظیمش را موهبت وجدان کند. آن کوکب لامع و بدر ساطع آفتاب محبت الله است و نیر انقطاع از ماسوی الله و قیام باعلاء کلمة الله و نشر نفحات الله و شعله نورانی هدایت الله، پس جهدی باید که باین مقام بلند اعلی رسیم و از این کأس احلی نوشیم.

ORIGINAL

AUDIO